

**Oświadczenie złożone
przez senatora Leszka Piechotę
na 59. posiedzeniu Senatu
w dniu 16 kwietnia 2018 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej Marka Gróbarczyka

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z oświadczeniem Rady Miejskiej w Giżycku z dnia 28 marca 2018 r. w sprawie ustawy – Prawo wodne oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości jednostkowych stawek opłaty rocznej za użytkowanie gruntów pokrytych wodami pragnę odnieść się do wskazanego stanowiska oraz zwrócić uwagę Pana Ministra na kilka istotnych zagadnień. Otóż przedmiotowe rozporządzenie może wzbudzać szereg wątpliwości w zakresie interpretacji.

Pierwszy problem stanowi jednoznaczne rozstrzygnięcie kwestii, czy dany grunt objęty zostanie stawką 0,89 zł, 5 zł, czy może 8,90 zł. Kolejny to braki w zakresie wskazania sposobu obliczania powierzchni gruntów pokrytych wodami. Oba te czynniki mogą niekorzystnie wpływać na proces stosowania rozporządzenia w praktyce, doprowadzić mogą bowiem do dowolności ustaleń po stronie urzędniczej.

Przytoczonym stawkom nie sposób odmówić zgodności z rozporządzeniem, samo rozporządzenie jest jednak rozbieżne z ustaleniami przyjętymi podczas posiedzenia Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki z dnia 5 lipca 2017 r., na co w swoim oświadczeniu wskazała również Rada Miejska Giżycka. Jednakże ustalenia te nie mają mocy prawnie wiążącej. Stawki opłat rocznych za użytkowanie gruntów pokrytych wodami ustalono na poziomie niższym, niż ostatecznie określono w rozporządzeniu. Zbyt wysokie opłaty mogą negatywnie wpłynąć m.in. na działalność gospodarczą, w szerokim zakresie prowadzoną na takich terenach.

W zakresie wskazania sposobu określania powierzchni gruntów pokrytych wodami rozporządzenie wykazuje poważne braki. Podkreślono ten fakt w czasie posiedzenia komisji, a podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Mariusz Gajda wypowiedział się następująco: „Wielkość akwenu, tak, uwzględniliśmy, będzie liczona z uwzględnieniem średniej długości jednostki turystycznej – 8 m. W tym pasie będzie to liczone. Kwota 89 gr obejmuje pomost, plus ten pas, chyba że służyć ma on jedynie do kąpielii, a nie do cumowania. Wtedy objęty opłatą będzie jedynie pomost”, a dalej: „chciałem potwierdzić, że stawka za grunty pokryte wodami przy pomostach, pod pomostami, w pasie 8 m od pomostów, jaki zaproponowałem, będzie w wysokości 0,89 zł”.

Rada Miejska w Giżycku nie bez podstaw zgłasza wątpliwości w zakresie zakazu jazdy pojazdami po gruntach pokrytych wodami, który to zakaz wynika z art. 77 ust. 1 pkt 7 ustawy – Prawo wodne. Mimo wskazania wyjątków należałoby zastanowić się, czy nie są to zbyt daleko idące ograniczenia. Obecny stan prawny tworzy możliwość wodowania jachtu jedynie z wykorzystaniem dźwigu lub suwnicy, zaś z wykorzystaniem przyczepy samochodowej jest to już zabronione.

Rozważyć należy także regulacje z art. 34 ust. 9 prawa wodnego, zgodnie z którym do szczególnego korzystania z wód włączono m.in. uprawianie na wodach sportu, turystyki lub rekreacji przy pomocy jednostek pływających wyposażonych w silnik spalinowy o mocy powyżej 10 kW, z wyłączeniem dróg wodnych. Trudności praktyczne rodzą niedopracowana procedura uzyskania pozwolenia oraz jego treść (m.in. zakres i okres, na jaki pozwolenie ma być wydawane), definiowanie pojęcia dróg wodnych, które ma wpływ na ich rzeczywiste wyznaczenie, czy kwestia obowiązku uzyskania samych pozwoleń wodnoprawnych.

Podsumowując, uważam, że argumenty o charakterze społeczno-gospodarczym zasługiwały na gruntowne rozważenie w pracach nad rozporządzeniem. Należy unikać powstawania braków i luk w prawie oraz dowolności w podejmowaniu decyzji, oczywiście w trosce o poziom zaufania obywatela do państwa.

Leszek Piechota